

Art. 5.

Uit het eerste lid van dit artikel vervallen de woorden »in knielende houding» en »door een voldoende aantal militairen».

In het tweede lid van dit artikel, in plaats van: »vooraf», te lezen: »tevens.»

Art. 7.

In het derde lid van dit artikel, in plaats van: »vooraf», te lezen: »tevens.»

Art. 10.

In het tweede lid van dit artikel, in plaats van: »militaire», te lezen: »eenzame.»

Aan dit artikel wordt voorts een derde lid toegevoegd, luidende als volgt:

»Tot uitvoering dezer straf kunnen door Ons worden aangewezen één of meerdere der in het laatste lid van art. 7 vermelde gevangenisstraffen.»

Art. 19.

Aan dit artikel wordt een laatste lid toegevoegd, luidende als volgt:

»Waar als bijkomende straf gevangenis of bannissement is bedreigd, vervalt deze straf.»

[25. 4]

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET tot wijziging van het Crimineel Wetboek voor het krijgsvolk te lande.

WIJ WILLEM III, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is wijzigingen te brengen in het Crimineel Wetboek voor het krijgsvolk te lande;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

De bepalingen van het gemeene strafregt zijn toepasselijk op alle aan de militaire jurisdictie onderworpen personen, zich aan gemeene misdrijven schuldig makende, behoudens de uitzonderingen bij de wet vastgesteld.

Wanneer bij de militaire wet tegen een feit eene der straffen van het gemeene regt is bedreigd, worden ten opzichte van die straf insgelijks en onder gelijk voorbehoud de bepalingen van het gemeene regt gevolgd.

Art. 2.

Bij veroordeeling tot eene der ootereende straffen van het gemeene regt spreekt de militaire regter bij het vonnis tevens de in art. 11 vermelde vervallenverklaring uit.

Bij veroordeeling tot eene der andere straffen van het gemeene regt kan de militaire regter de in art. 12 vermelde ontzegging uitspreken, wanneer hij van oordeel is, dat de schuldigverklaarde ter zake van het gepleegde feit

ongeschikt is om in den militairen stand te blijven of de betrekking van militairen geëmployeerde te behouden.

Art. 3.

De bepalingen van het gemeene regt voor het geval van wanbetaling van boeten in strafzaken zijn ook van toepassing bij veroordeeling tot geldboeten door den militairen regter.

De krijgsraden te velde en die in eene belegerde of bevende stad of plaats zijn echter bevoegd de geldboeten te veranderen in militaire detentie van gelijken duur als de gevangenisstraf, welke voor het geval van wanbetaling der boeten zou zijn opgelegd.

Art. 4.

De militaire straffen zijn:

A. hoofdstraffen:

1°. de doodstraf;

2°. de militaire gevangenisstraf;

3°. de cassatie;

4°. de militaire detentie;

B. bijkomende straffen:

1°. de eerloosverklaring;

2°. de vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmployeerde;

3°. de ontzegging voor een bepaalden tijd van het regt om bij de gewapende magt of als militaire geëmployeerde te dienen;

4°. de degradatie;

5°. de plaatsing in eene klasse van militairen, aan eene gestrengere krijgstucht onderworpen.

Art. 5.

De doodstraf wordt aan den veroordeelde, geblinddoekt, met den kogel uitgevoerd.

In de gevallen bij de wet bepaald, spreekt de militaire regter bij het vonnis tevens de eerloosverklaring van den schuldigverklaarde uit.

Die eerloosverklaring heeft dezelfde gevolgen als bij het gemeene regt aan eene veroordeeling tot de tuchthuisstraf zijn verbonden.

Art. 6.

Het lijk van den ter dood gebragte wordt zonder openbare plegtigheid begraven.

Het wordt ter begraving aan de verwanten overgegeven, wanneer deze zulks verlangen.

Art. 7.

De militaire gevangenisstraf bestaat in opsluiting in eene militaire strafgevangenis, met verplichting tot arbeid.

Zij wordt opgelegd voor niet minder dan één en voor niet meer dan vijftien jaren.

Bij veroordeeling tot militaire gevangenisstraf van vijf jaren of meer spreekt de regter bij het vonnis tevens de in art. 11 vermelde vervallenverklaring uit.

Bij veroordeeling tot militaire gevangenisstraf van minder dan vijf jaren spreekt de regter tevens de in art. 12 vermelde ontzegging uit.

Op de wijze en in de gevallen, bij het gemeene regt ten opzichte van de correctionele gevangenisstraf vastgesteld, kan de regter bepalen, dat de militaire gevangenisstraf in eenzame opsluiting zal worden ondergaan.

De straf wordt alsdan ondergaan in eene der gevangenisstraffen, voor eenzame opsluiting bestemd of ingerigt.

Art. 8.

De straf van cassatie bestaat in eene verklaring, dat de veroordeelde is ontslagen uit de militaire dienst, met of

zonder ontzetting van het regt om ooit weder bij de gewapende magt te dienen of eene betrekking van militairen geëmployeerde te bekleeden.

Art. 9.

Door de cassatie worden alle regten, aan vorige dienst ontleend of verbonden, verloren, daaronder begrepen de aanspraak op pensioen.

Wanneer zij gepaard gaat met de in art. 8 vermelde ontzetting, wordt tevens het regt verloren, om Nederlandsche ridderorden, medailles of andere onderscheidingsteekenen, voor zooverre deze laatste ter zake van vorige trouwe dienst zijn verkregen, te dragen.

Art. 10.

De straf van militaire detentie bestaat in opsluiting in een huis van detentie of provoost voor den tijd van minstens één dag en hoogstens twee jaren.

Op de wijze en in de gevallen, bij het gemeene regt ten opzichte van de correctionele gevangenisstraf vastgesteld, kan de regter bepalen, dat de detentie in eenzame opsluiting zal worden ondergaan.

Tot uitvoering dezer straf kunnen door Ons worden aangewezen één of meerdere der in het laatste lid van art. 7 vermelde gevangenisstraffen.

Art. 11.

De vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmployeerde heeft van rechtswege ten gevolge ontzetting van het regt om ooit weder bij de gewapende magt te dienen of eene betrekking van militairen geëmployeerde te bekleeden.

De vervallenverklaring heeft bovendien de gevolgen, bij art. 9 aan de cassatie met ontzetting verbonden.

Art. 12.

De ontzegging van het regt om bij de gewapende magt of als militaire geëmployeerde te dienen, wordt uitgesproken voor den tijd van minstens drie en hoogstens vijf jaren.

Zij heeft van rechtswege ten gevolge de opheffing van de bestaande dienstbetrekking of het ontslag uit de betrekking van militairen geëmployeerde, door den veroordeelde bekleed.

Zij heeft bovendien de gevolgen bij art. 9, eerste lid, aan de cassatie verbonden.

De bij het vonnis bepaalde termijn loopt niet vóór het uiteinde van den duur der hoofdstraf.

Art. 13.

De degradatie bestaat in het terugbrengen van een onderofficier tot den stand van soldaat.

De gedegradeerde kan bij goed gedrag op nieuw voor bevordering in aanmerking komen.

De degradatie kan door den militairen regter worden uitgesproken bij alle veroordeelingen tot de straf van militaire detentie of tot correctionele gevangenisstraf, wanneer hij van oordeel is, dat de veroordeelde na zijn ontslag uit de gepleegde feit ongeschikt is om den graad van onderofficier te behouden.

Art. 14.

Bij veroordeeling van een minderen militair tot de straf van militaire detentie ter zake van eenig misdrijf tegen de dienst of de subordinatie of van herhaalde desertie kan de regter bepalen, dat de veroordeelde na zijn ontslag uit de detentie zal worden geplaatst in eene klasse van militairen, aan eene gestrengere krijgstucht onderworpen, voor een tijd bij het vonnis te bepalen, niet te boven gaande een jaar.

Art. 15.

Wanneer een militair tot correctionele gevangenisstraf zonder de in art. 12 vermelde ontzegging of tot militaire detentie is veroordeeld geweest, wordt de tijd zijner hechtenis, ook der preventive, niet als dienstdag medegerekend.

Hetzelfde geldt ten opzichte van den tijd, in de klasse

van militairen, aan eene gestrengere krijgstucht onderworpen, doorgebracht.

Art. 16.

Behalve in de bijzondere gevallen, waarin de poging tot een militair misdrijf bij het Crimineel Wetboek strafbaar is gesteld, is deze alleen strafbaar, wanneer tegen het voltooid misdrijf de doodstraf met eerloosverklaring of de tuchthuisstraf is bedreigd.

In dit geval wordt de poging gestraft met eene tuchthuisstraf van vijf tot twintig jaren.

Voor de algemeene vereischen van strafbaarheid der poging gelden de voorschriften van het gemeene regt, voor zoover daarvan bij het militaire regt niet uitdrukkelijk is afgeweken.

Art. 17.

Op het militaire strafregt zijn, voor zooverre daarbij het tegendeel niet is aangenomen, toepasselijk de bepalingen van het gemeene regt betreffende:

1°. daderschap en medepligtigheid;

2°. toerekenbaarheid;

3°. zamenloop van misdrijven.

Wanneer bij zamenloop van misdrijven een daarvan degradatie of plaatsing in eene klasse van militairen, aan eene gestrengere krijgstucht onderworpen, ten gevolge kan hebben, kan dit gevolg steeds worden uitgesproken, indien de opgelegde hoofdstraf geen verwijdering uit de dienst ten gevolge heeft.

Art. 18.

De bepalingen van het gemeene regt, betreffende den tijd van aanvang eener opgelegde gevangenisstraf, zijn op de militaire gevangenisstraf en de militaire detentie toepasselijk.

Art. 19.

Waar de navolgende straffen bij het Crimineel Wetboek of in eenige andere wet betreffende het krijgsvolk te lande zijn bedreigd, worden zij vervangen:

de straf van den strop in de gevallen, waarin zij niet door eene andere straf is en blijft vervangen, door de doodstraf met eerloosverklaring;

de kruiwagenstraf door militaire gevangenisstraf;

de straf van cassatie met eerloosheid door militaire gevangenisstraf van 5—15 jaren of door cassatie met de in art. 8 vermelde ontzetting;

de straf van cassatie met inhabiliteit door militaire gevangenisstraf van hoogstens tien jaren of door cassatie met of zonder de in art. 8 vermelde ontzetting;

de straf van cassatie zonder eerloosheid of inhabiliteit door militaire gevangenisstraf van hoogstens vijf jaren of door cassatie zonder de in art. 8 vermelde ontzetting;

de straf van het hoogst getal slagen met het afnemen der kokarde voor den langst bepaalde tijd en detentie door militaire detentie van vier maanden tot twee jaren;

de straf van slagen met het afnemen der kokarde en detentie, de straf van slagen met het afnemen der kokarde en de straf van slagen met arrest of detentie, door militaire detentie van twee maanden tot een jaar;

de straf van slagen en de straf van detentie door militaire detentie van hoogstens acht maanden.

De straf van slagen met het wegzenden als eerlooze schelm wordt voor de gevallen, voorkomende in de artikelen 106, 195 en 200 van het Crimineel Wetboek voor het krijgsvolk te lande, vervangen door militaire gevangenisstraf van hoogstens tien jaren, voor het geval van art. 141 van dat wetboek door militaire detentie van vier maanden tot twee jaren, en vervalt voor alle andere gevallen.

Waar de kruiwagenstraf voor een bepaald aantal jaren zonder opgave van maximum en minimum is bedreigd, wordt hoogstens dit aantal jaren en minstens een jaar militaire gevangenisstraf opgelegd.

Waar de straf van cassatie zonder nadere bijvoeging is

Wijziging van het Crimineel Wetboek en van het Reglement van krijgstucht voor het krijgsvolk te lande.

bedreigd, heeft de regter de keus tusschen de straffen, hierboven aangewezen, als vervangende de drie in het Crimineel Wetboek voor het krijgsvolk te lande voorkomende soorten van cassatie.

Waar als bijkomende straf gevangenis of bannissement is bedreigd, vervalt deze straf.

Art. 20.

De artikelen 16 en 18 — 52 van het Crimineel Wetboek voor het krijgsvolk te lande zijn afgeschaft.

Art. 21.

Artikel 52 van de wet op den overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving is op deze wet toepasselijk.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,

De Minister van Oorlog,

[25. 5.]

ONTWERP VAN WET tot wijziging van het
Reglement van krijgstucht voor het krijgsvolk te lande.

WIJ WILLEM III, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging hebben genomen, dat het

wenschelijk is eenige wijzigingen te brengen in het Reglement van krijgstucht voor het krijgsvolk te lande;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedgevonden en verstaan bij deze:

Art. 1.

De straf van slagen, vastgesteld bij het thans vigerende Reglement van krijgstucht voor het krijgsvolk te lande, wordt afgeschaft.

Art. 2.

De straffen van het cachot of gat, alsmede die van het provoost worden, voor zooveel daartoe gelegenheid bestaat, in eenzame opsluiting ondergaan.

Sluiting in de boeijen heeft plaats zonder kromsluiting.

Art. 3.

De straf van het wegzenden met een briefje van ontslag blijft gehandhaafd, ook waar zij door het Reglement vereenigd met de straf van slagen wordt bedreigd.

Art. 4.

Onder de straf van degradatie wordt in het Reglement verstaan het terugbrengen van een onderofficier tot den stand van soldaat, met dien verstande dat hij bij goed gedrag op nieuw voor bevordering in aanmerking kan komen.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,

De Minister van Oorlog,